

Venhettä veistellessä

Taatto veisteli venosen
- kaarnalaivan sai kaposen.
Kertoi taatto kersallensa
- Sen iso sanoi sanansa.

Näillä nuorena sodimme
- lapsuusaikaan lasketimme,
peitsin puisin mittelimme
- mehtän miekoin mellastimme.
Toiset tappelut isojen
- tappelot terästeräisten.

Mie en tunne tappeloita
- vartuin vailla vainoloita,
miekkaan täysin tarttumatta,
surman torven soittamatta,

Vaan tajuan vaitonainen
- tiedän pohtija pahainen,
työllä turvani on taattu,
rauha raatæn rakettu,
tappeloissa tarvittaissa,
jutteloissa jouettaissa.
Eip' ilman inehmon kättä,
eip' on tointa täyttämättä.

Noinkin kertoi kaitsijani
- noinkin ilmaisi isoni
venhosia veistäessä
- kaarnalastun lentäessä.